

Až slunce vodtrhne stín z korun starejch stromů
a letní tráva bude vonět kolem nás
marně budeš se ptát na cestu domů
to se zeptej svýho věnce sedmikrát

Kytky bílý do potoka rukou házej
ptej se vody kam až vede její proud
na poslední cestu mě pak procházej
abych na to ráno moh zapomenout
Neprostírej pramen černejch vlasů
do vzpomínek prostovlasejch dní
nedozpívej píseň cizích hlasů
zapomínej do zapomění
Spočítej si kolik brabenců jde kolem
zaposlouchej se do žabích serenád
neprováděj žádný kejkle se svým bolem
já ti garantuju že se vrátím rád

Kytky bílý doplujou k dolnímu mlejnu
tam tě láska praští rovnou do očí
tam tě milá Máňo vlastnoručně sejmu
než se mlejnský kolo jednou votočí